Dosarul nr. 3r-747/24
2-24045564-02-3r-08072024
Judecătoria Chişinău, sediul Râşcani, judecător Veaceslav Neguriţa

D E C I Z I E

09 septembrie 2024 **mun. Chişinău**

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Ghenadie Mîra
Judecătorii Victoria Sîrbu şi Angela Braga

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de **avocatul Cărare Viorica în interesele recurentei "GBG-MLD" SRL,** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 21 mai 2024, prin care s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de SC "GBG-MLD" SRL împotriva Consiliului Concurenței privind anularea ordinului *****,-

c o n s t a t ă:

Prin cererea de chemare în judecată din 24.04.2024 „GBG-MLD" SRL a solicitat anularea ordinului ***** emis de Consiliul Concurenței RM privind efectuarea unei inspecții la sediul reclamantei.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 10.04.2024, prin Dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 04, a fost inițiată investigația referitor la semnele încălcării art. 5 din Legea Concurenței. În baza dispoziției de inițiere menționate a fost emis Ordinul seria ***** privind efectuarea inspecției inopinate la sediul „GBG-MLD" SRL.

La 11.04.2024, prin Ordinul seria ***** a sediul "GBG-MLD" SRL, amplasat pe adresa: mun. Chișinău, str. Albișoara 64/2, a avut loc inspecția inopinată dispusă de Președintele Consiliului Concurenței, în cadrul căreia a fost întocmit Procesul Verbal fără număr din 11.04.2024.

Invocă că, Ordinul contestat nu conține nici o informație ce ar atinge cel puțin tangențial obiectul și scopul inspecțiilor dispuse prin respectivul Ordin nu clarifică obiectul și scopul investigației, care eventual ar permite înțelegerea acțiunilor Consiliului Concurenței privind dispunerea și desfășurarea inspecției propriu-zise.

Evidențiază, că obiectul normelor concurențiale prevăzute la art. 5 al Legii 183/2012 sunt toate acordurile anticoncurențiale fie între concurenți, fie între furnizori

și clienții săi, fie se referă la prețuri, sau/și vânzări, sau teritoriu sau/și careva condiții de tranzacționare sau/și participare la licitații sau alte acorduri comerciale (lista nu este exhaustivă) care potențial ar avea drept obiect sau efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței.

Consideră că, textul „informațiile necesare scopului investigației" nu poate fi interpretat drept indicare a obiectului inspecției, or, textul citat nu permite unui arbitru obiectiv de a înțelege care este obiectul actelor administrative și respectiv, de a face o concluzie privind justificarea intervenției reprezentanților Consiliului Concurenței.

Remarcă că, neindicarea în textul actelor administrative individuale contestate a obiectului și a scopului investigației îi permite Consiliului Concurenței să aplice măsuri disproporționate și chiar abuzive în cadrul inspecțiilor efectuate. Mai ales că, Ordinul contestat impune reclamantului anumite obligații.

Mai susține că, este important să se dea posibilitatea întreprinderilor vizate de deciziile de inspecție care le impun obligații, care presupun ingerințe în sfera lor privată și a căror nerespectare le poate expune unor sancțiuni financiare substanțiale, să înțeleagă motivele care stau la baza acestor decizii fără un efort de interpretare excesiv, astfel încât acestea să își poată exercita în mod efectiv și în timp util drepturile. Conținutul obligației de motivare a deciziilor de inspecție, nu poate fi în principiu restrâns în funcție de considerente care țin de eficacitatea investigației.

Un alt element pe care autoritatea concurențială este obligat să îl ia în considerație înainte de emiterea deciziei de inițiere a inspecției este: existenta caracterului suficient de serios al indiciilor de care dispunea Consiliul pentru a adopta decizia de inițiere a controlului ori Consiliului Concurenței nu a prezentat nici un indiciu care să argumenteze necesitatea dispunerii inspecției la sediul "GBG-MLD" SRL, și respectiv să emită actul administrativ contestat. Acțiunile inițiate și efectuate de către Consiliul Concurenței la sediul "GBG-MLD" SRL le apreciază că fiind absolut arbitrare.

La caz, reclamantul la data înaintării prezentei cereri în instanța, de judecată, nu are acces la indiciile de care Consiliul Concurenței dispunea la momentul adoptării actelor administrative contestate prin prezenta, în asemenea circumstanțe concluzionează că, este în sarcina Consiliului Concurenței de a demonstra existența indiciilor și în special al caracterului suficient de serios al acestor indicii de care Consiliul Concurenței a dispus pentru a dispune efectuarea inspecției și a adoptării actelor administrative individuale contestate prin prezenta cerere.

Reiterează că, anterior instanțele naționale s-au expus pe cazuri similare și au dispus anularea unor acte analogice nemotivate și lipsite de suport probatoriu.

La 14.05.2024 în adresa instanței a parvenit referința depusă de către Consiliul Concurenței RM în care invocă, că în Ordinul contestat este menționat dreptul subiectului de a-l contesta în instanță.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 21 mai 2024, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ, înaintată de SC "GBG-

MLD” SRL împotriva Consiliului Concurenței privind anularea actului, în baza art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ.

Exprimându-și dezacordul cu încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 21 mai 2024, ***la data de 11.06.2024, avocatul Cărare Viorica, în interesele recurentei SC ”GBG-MLD” SRL, a contestat-o cu recurs***, solicitând casarea încheierii primei instanțe ca fiind neîntemeiată și nefondată și adoptarea unei noi încheieri.

În susținerea cererii de recurs, recurenta a indicat că, instanța de fond eronat a conchis asupra inadmisibilității acțiunii și eronat a apreciat actul contestat ca fiind operațiune administrativă, care în acord cu art. 15 Cod administrativ, poate fi contestat doar odată cu actul administrativ individual prin care procedura administrativă va fi finalizată.

Susține că, prin acțiunile instanței, a fost limitat dreptul reclamantei la justiție, or, în acord cu art. 189 Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Învederează că, ordinul contestat a fost emis la data de 11.04.2024, iar termenul de contestare al acestuia de 30 zile, expiră la 11.05.2024. Ordinul privind efectuarea inspecției conține modul de exercitare a căii de atac , iar neexercitarea acestui drept duce la imposibilitatea contestării acestuia, or, legiuitorul nu permite atacarea ordinului în cauză o dată cu decizia pe marginea investigației.

Consideră că, instanța de fond eronat a tratat noțiunile de ”act administrativ” și de ”operațiune administrativă”, subliniind că, ordinul contestat la caz poate produce efecte juridice, or, art. 68 din Legea concurenței nr. 183/2012, descrie încălcări ale normelor de procedură a legislației concurențiale pentru care pot fi aplicate sancțiuni, inclusiv în timpul inspecțiilor desfășurate, pentru refuzul de a prezenta informații, pentru refuzul de a se supune inspecției și pentru răspunsuri inexacte sau care duc în eroare.

Atrage atenția că, la pct. 4 și 5 din Ordin, sunt specificate sancțiuni care pot fi aplicate în conformitate cu art. 68, 69, 70 și 76 alin. (1) lit. e) din Legea concurenței și anume descrierea situațiilor în care se aplică sancțiuni în cuantum de până la 5% din cifra de afaceri a anului anterior sancționării și aplicarea penalității cu titlu cominatoriu pentru refuzul de a se supune inspecției.

Prin urmare, constată că, ordinul nr. *****, este act administrativ în sensul art. 10 Cod administrativ și impune obligații, inclusiv de a se supune controlului efectuat de Consiliul Concurenței și respectiv, oferă pârâtului dreptul de a efectua acțiuni prevăzute de lege.

Totodată, notează că, ordinul menționat supra, aduce atingere directă SRL ”GBG-MLD” prin forma dispozitivă prin care se realizează ingerința în activitatea și imobilul acesteia, prevăzute de art. 56 alin. (3) a Legii concurenței.

Susține că, Ordinul nr. *****, este un act administrativ individual și nu o operațiune administrativă, acesta reprezentând o procedură administrativă completă și finalizată, dat fiind faptul că, conține dată de început și termen de acțiune, prevăzut de norma legală.

De asemenea, remarcă că, ordinul enunțat nu este un act cu caracter general, ci individualizat, pe care se bazează o procedură completă și concretă, or acesta conține date individuale despre subiectul supus inspecției și locația unde se va desfășura inspecția.

Reiterează că, ordinul contestat nu este un simplu element de aviz sau comunicare, ci prezintă obligații dure pentru agentul economic în cadrul inspecției și împuterniciri vaste pentru pârât.

În conformitate cu art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din analiza materialelor dosarului, Completul de contencios administrativ consideră recursul declarat în termenul prevăzut de lege, având în vedere că încheierea supusă recursului a fost emisă la 21 mai 2024, fiind recepționată de reclamanta/recurentă la data de 07.06.2024 (f.d.45), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 11.06.2024.

În conformitate cu prevederile art.192 alin.(1) Cod administrativ, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel se instituie complete de judecători.

Conform art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

Art.243 alin.(2) Cod administrativ, indică că, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată.

Verificând legalitatea actului contestat prin prisma argumentelor invocate şi a materialelor din dosar, *Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău conchide că, recursul este admisibil, dar neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins, din considerentele ce urmează.*

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: b) respinge recursul.

Colegiul notează că, în conformitate cu prevederile art.2 alin.(1) și (2) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea

de contencios administrativ. Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și

Art.3 Cod administrativ indică expres că, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

În corespundere cu prevederile art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezentă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

În concordanță cu art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Potrivit art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sânt părți ale procedurii administrative.

În corespundere cu norma juridică statuată la art.10 Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Decizia autorităţii publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

În baza art.11 Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sânt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor

materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Conform art. 15 Cod administrativ, operaţiunile administrative sânt manifestările de voinţă sau activităţile autorităţilor publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operaţiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepţia operaţiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terţ.

În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În temeiul art. 22 Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sânt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În conformitate cu art. 39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În concordanță cu art. 189 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. Acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Prin prisma art. 206, Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare).

În virtutea art. art. 207, alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași

temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sânt întrunite condițiile prevăzute la art. 208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Relaționând circumstanțele cauzei la normele pre-citate, instanța de recurs precizează că, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Colegiul menționează în acest sens că, noţiunea de „act administrativ" este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la data de 28.09.1997.

În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Actele pregătitoare sau operaţiunile administrative şi tehnico-materiale stau la baza emiterii actului administrativ și nu pot constitui de sine stătător obiect al acţiunii în contenciosul administrativ, deoarece nu produc efecte juridice prin ele însele.

Colegiul reiterează că, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Colegiul subliniază că, un act administrativ individual, urmează să întrunească cumulativ următoarele elemente definitorii: - Actul administrativ este o măsură oficială întreprinsă de o autoritate publică în cadrul unei activități administrative; - Măsura oficială întreprinsă ține de domeniul dreptului public; - Actul administrativ individual se emite pentru reglementarea raporturilor de drept public; - Actul administrativ se emite cu scopul de a produce efecte juridice, adică de a reglementa în mod unilateral un caz individual care are ca efect naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor de drept public; - Actul administrativ produce efecte în exterior.

Din conținutul prevederilor art. 15 Cod administrativ, rezultă că operațiunile administrative reprezintă manifestări de voință sau activitățile autorităților publice, *care nu produc ca atare efecte juridice*, acestea fiind pasibile de a fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.

Colegiul menționează că, potrivit art. 56 alin. (3) Legea 183/2012, efectuarea inspecțiilor este dispusă prin ordin emis de către președintele Consiliului Concurenței, în care se indică scopul și obiectul inspecției, data la care începe inspecția, sancțiunile prevăzute de lege, precum și dreptul de a contesta ordinul în instanța de judecată.

În accepțiunea art. 56 alin. (2) al Legii 183/2012, inspecția reprezintă un instrument procedural de obținere a informațiilor și a documentelor necesare, indiferent de suportul pe care se găsesc și locul aflării acestora, utilizat de Consiliul Concurenței pentru investigarea încălcării legislației concurențiale.

Cu referire la cazul dedus judecății, Colegiul constată că, prin acțiunea în contencios administrativ, promovată în instanța de judecată, ”GBG-MLD” SRL contestă legalitatea Ordinului Consiliului Concurenței seria *****, solicitând anularea acestuia ca fiind ilegal și neîntemeiat.

Relaționând prevederile art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ la circumstanțele de fapt relatate supra, instanța de recurs atestă că, ordinul contestat, a cărei anulare se solicită, nu întrunește elementele obligatorii proprii actului administrativ, or, la caz, contrar prevederilor imperative din art.10 alin.(1), în cumul cu cerințele art.15 Cod administrativ, reclamanta/recurenta ”GBG-MLD” SRL, contestă un act care nu reprezintă altceva decât o operațiune administrativă, care nu poate constitui individual obiect al acțiunii în contencios administrativ și nu produce efecte juridice.

Privit din acest punct de vedere, în coroborare cu art.207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, în accepțiunea Colegiului, soluția primei instanțe de declarare a acțiunii ca fiind inadmisibilă, este una justă și corectă, or, la caz, reclamanta/recurentă, nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă preparatorie, a unui drept în sensul art.17, din același cod, devreme ce actul contestat constituie o operațiune administrativă și nu constituie act administrativ.

Corespunzător, Completul de judecată notează că, activitatea autorităților administrației publice se realizează prin două categorii de forme, una producătoare de efecte juridice - actele administrative, contractele administrative și alta ne producătoare de efecte juridice proprii - operațiunile administrative.

Operațiunile administrative prezintă un instrument sau cale premergătoare pentru emiterea, executarea și controlul executării actelor administrative. De esența operațiunilor administrative ține faptul că acestea de sine stătător nu sunt producătoare de efecte juridice, acestea fiind simple elemente de procedură antrenate în construirea actului final.

Constatările enunțate și descrise supra, denotă faptul că, reclamanta nu poate revendica încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă, or, Ordinul Consiliului Concurenței seria *****, constituie o operațiune administrativă, fiind susceptibilă contestării doar concomitent cu actul administrativ care poate fi adoptat ulterior, premisă ce nu poate fi supusă controlului de legalitate prin prisma contenciosului administrativ.

Totodată, Colegiul consideră întemeiată concluzia primei instanțe și în partea ce ține de imposibilitatea reținerii ca fiind temeinic a argumentului referitor la prevederile art. 47 alin. (1) al Legii 183/2012, ordinul de inspecție neputând fi contestat separat, or, prin prisma art. 15 alin. (1) Cod Administrativ, separat pot fi contestate doar operațiunile administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.

Este important a se evidenția aici că, în conformitate cu prevederile art.56 alin.(2) din Legea 183/2012 rezultă, inspecţia reprezintă un instrument procedural de obţinere a informaţiilor şi a documentelor necesare, indiferent de suportul pe care se găsesc şi locul aflării acestora, utilizat de Consiliul Concurenţei pentru investigarea încălcării legislaţiei concurenţiale.

Prin urmare, inspecția dispusă a fi efectuată prin Ordinul 000097 din 11 aprilie 2024, este parte componentă a investigației referitor la semnele încălcării prevederilor art.5 din Legea concurenței, dispusă prin Dispoziția nr.04 din 10 aprilie 2024. În conformitate cu prevederile art.65 din Legea 183 în rezultatul finalizării investigației cazului se emite decizie, care este un act administrativ și poate fi, cu referire la prevederile art.47 din legea menționată contestată în ordinea contenciosului administrativ.

Pe cale de consecință, Colegiul învederează că, Ordinul ***** nu conține careva dispoziții executorii (interdicții temporare, prescripții obligatorii, suspendarea activității etc), iar faptul că, în ordin au fost incluse obligația de colaborare și răspunderea/sancțiunile prevăzute de legislație, nu constituie dispoziții executorii stabilite individual reclamantei/recurente, acestea fiind generale și obligatorii în temeiul Legii 183/2012 pentru toate entitățile supuse controlului, motiv din care prima instanță corect a conchis de a declara acțiunea inadmisibilă, în baza art. 207 alin. (2) lit. e) Cod Administrativ.

Completul conchide că faptele şi operaţiunile administrative nu pot face obiectul acţiunii în contencios administrativ, în scopul verificării legalităţii lor, chiar dacă autoritatea a indicat că subiectul ar avea dreptul de a sesiza instanța de judecată, cu referire la prevederile legii pecitate. Codul administrativ recunoaşte ca obiect al acţiunii doar actul administrativ şi nesoluţionarea unei cereri în termenul prescris. Este important a se evidenția, că prevederile Legii concurenței care ar oferi dreptul de contestare a Ordinului prin care se dispune efectuarea inspecției sînt adoptate anterior Codului administrative, care, începînd cu 01.04.2019 reglementează procedura de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia.

Instanţa de recurs ține să menționeze că este contrară normelor legale, emiterea în cadrul unei și aceleiași proceduri administrative a două hotărâri judecătorești, or, principiul legalității indică expres că autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Astfel, legalitatea procedurii administrative se examinează în cadrul acțiunii în contencios administrativ privind anularea actului administrativ emis la finele procedurii administrative.

În ordinea de idei descrisă supra, Colegiul consideră necesar de a menționa că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16.04.1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele enunțate, instanța de recurs concluzionează că, prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului, iar simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admitere a cererii de recurs, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul recursului nu se reține vreun temei de recurs expres prevăzut de lege.

Având în vedere cele expuse mai sus, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de ”GBG-MLD”SRL, cu menținerea încheierii contestate, care este una legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de ”GBG-MLD”SRL.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 21 mai 2024, emisă în cauza de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de SC ”GBG-MLD” SRL împotriva Consiliului Concurenței privind anularea ordinului *****.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul **Ghenadie Mîra**

Judecător **Victoria Sîrbu**

Judecător **Angela Braga**